

ODZVONĚNO

ČERVEN 2023

ŠKOLNÍ ČASOPIS

9

LET NA
ŠKOLE
POHLEDEM
ŽÁKŮ

CHAT GPT
A ŠKOLY

PRVNÍ A
POSLEDNÍ
ČÍSLO

Rozhovor s Jaromírem Sedlákem

VIETNAMSKÉ
ŠKOLSTVÍ

Jak vypadají školy
ve Vietnamu?
Honza Tran vám to
poví!

MĚLY BY SE
CERMAT TESTY
ZRUŠIT?

Na Cermat se
každoročně valí velká
kritika. Měl by říct:
"Sbohem a šáteček?"

ANGLIE
OČIMA
JONÁŠE
BOROVIČKY

Naše škola
pořádala zájezd
do Anglie. Průběh
exkurze vám
přiblíží fotografie.

ÚVODNÍ SLOVO

Školní časopis není na naší škole žádným převratným vynálezem. Jednu dobu tady bylo Školní ucho, které přinášelo reportáže ze školních akcí a žákovského parlamentu. Dělal, respektive jeho členové dělali, průzkumy nebo anglické křížovky.

My vám teď přinášíme časopis, byť jen jedno číslo, pod názvem Odzvoněno. Proč Odzvoněno? Přestože název má v sobě určitou symboliku, tak vznikl vlastně úplnou náhodou. Snažili jsme se jej vymyslet v hodině češtiny. Název který bude dobře znít. Ale především ukrývat nějaký smysl. Původně jsme si hráli se slovy jako škola nebo třída. Nakonec nás napadlo vzít si knížku a ukázat v ní na jedno slovo, se kterým poté budeme pracovat. V knize se objevilo slovo hodiny. Hned jsme věděli, že to musí být název, který bude odkazovat na náš konec na škole. Navíc název je odvozen od slova zvonit, což se školou také dost souvisí.

Co se týče obsahu, tak jsme chtěli, abychom napsali články o škole nebo obecně o školství. Když teď otočíte stránku a podíváte se na obsah, zjistíte, že v našem časopise nenajdete nic, co by se tohoto tématu netýkalo. Zdálo se nám logické, že když píšeme školní časopis že bychom měli informovat především o škole. Proto hned na začátku máme pětistránkový rozhovor s ředitelem školy. Našich devět let na škole a názor na ni, mapuje anketa. Je tam toho i spoustu dalšího.

Protože ke každému úvodnímu slovu dost často patří děkování, tak děkujeme vám, pane řediteli, že jste nám věnoval váš čas a sáhodlouze nám vysvětloval, kam chcete školu ještě posunout. ●

Děkujeme také vám, kdo čtete tyto řádky.

Vilém Kastner

Na časopise pracovali:

Vilém Kastner
Tran Xuan Bach
Tran Minh Thien
Jonáš Borovička
Štěpán Krumník

Dále přispěli a pomohli:

Mgr. Jaromír Sedlák
Mgr. Zdenka Václavková
Martina Motáňová
Jakub Koudela
Anna Daniela Krylová

OBSAH

04

Rozhovor s
ředitelem
školy

09

Umělá
inteligence ve
školách

10

Cermat pod
lupou

12

Vietnamské
školství

14

Anketa: 9 let
na škole

17

Výlet do
Anglie

Rozhovor: „Co tam budu dělat?“ říkal si dříve Jaromír Sedlák. Teď je ředitelem školy již 30 let

Jaromír Sedlák. Člověk který vede Základní školu Svatoplukova již od roku 1991. Ve škole se pohybuje od roku 1985 až do současnosti, s výjimkou šesti let kdy dělal starostu města. Narodil se v Krnově, ale své dětství prožil ve Svitavách. Po maturitě na gymnáziu vystudoval Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, kombinace tělesná výchova-zeměpis. „Jednoho dne jsem potkal v olomoucké tramvaji slečnu ze Šternberka, kterou jsem si později vzal a díky ní jsem se ocitl ve Šternberku. Práce ve školství vyplynula sama. Měl jsem totiž vždy rád sport, a tak jsem na gymnáziu přemýšlel, jak se jím žít. Přestože jsem dělal atletiku a košíkovou, vrcholový sport tehdy nepřicházel v úvahu. Moje máma ale byla učitelkou, a tak jsem se možná i z tohoto důvodu rozhodl skloubit učitelství se sportem,“ říká speciálně pro školní časopis ředitel školy Jaromír Sedlák. V čem vidí největší klady školy a kde naopak rezervy? Jaké jsou jeho nejbližší plány do budoucna? A jak dopadla inspekce i Mapa školy?

Kdybyste měl naši školu popsat pár větami, jak by ty věty zněly?

Když jsem poprvé přišel v roce 1985 do školy, říkal jsem si: „Co tady budu dělat?“ Tehdy jsem toužil být na Základní škole náměstí Svobody, kde jsem byl na praxi a kde zrovna stavěli novou tělocvičnu. Což se mi jako vystudovanému tělocvikáři líbilo. Nakonec ale přijali jiného učitele a já jsem se dostal sem, kde tehdy byla jenom malá tělocvična. Ale ve výsledku jsem hrozně rád, že jsem skončil tady. Tato škola pro mě je, a nechci to nijak zveličovat, víceméně láska na celý život. Ale teď zpátky k otázce. Jak bych školu charakterizoval? Vždy jsem se snažil, aby škola měla určitou tradici, určitý směr, určitý dobrý zvuk. Aby v ní děti byly spokojené, abychom je dokázali dobře naučit.

Kde vidíte největší pozitiva školy a v čem máme pořád ještě rezervy, na kterých chcete do budoucna pracovat?

Nevýhodou naší školy je, a to asi všichni víme, že leží mimo centrum. V čemž mají dvě zbylé základní školy ve Šternberku výhodu. Ležíme dopravně ve špatném místě, protože když rodiče naváží ráno své děti, tak hlavně na Sadové, je to chvilkami až džungle (úsměv). A chtěl bych apelovat, trochu i v tomto článku na rodiče, aby se tohle trochu zkulturnilo a zabezpečilo. Dále vidím problém v tom, že je o školu velký zájem a my tak například musíme mít kmenové třídy na úkor tříd odborných. Ale k tomu se ještě dostanu. Trochu rezervou se stává, že máme některé třídy hodně naplněné. Někde máme až 30 žáků, přitom ideální počet je 24 až 26. Na druhou stranu obrovskou výhodou, kterou si málo lidí uvědomuje, je naše Sadová. Kde žáci prvního stupně jsou v podstatě vytaženi z toho víru velké školy. To znamená, že tam nepotkávají velké a někdy sprosté kluky. Mají to také blízko na záchod, mají blízko k učitelkám. Je to pro ně takové domáčtější, kulturnější místo. Takže to si myslím, že je obrovská výhoda v tom, že to ti žáci mají všude blízko.

Další výhodou je, že škola má dobré jméno. Ale k tomu se dostanu později u Mapy školy. Pro mě je velké plus, že mám ustálený pedagogický kolektiv. Mně se učitelé mění minimálně. Když někdo odchází do důchodu, doberu ho někým, koho dlouhodobě sleduji. Mladým a perspektivním učitelem. Takže učitelé jsou zvyklí na systém ve škole a já jsem zvyklý na jejich práci. Jsme schopni se rychle domluvit a táhneme za jeden provaz. Já vždy říkám, že válku nevyhrává generál, ale vojáci. A to jsou v tomto případě učitelé.

Co je prioritou naší školy? Práce s talentovanými, příprava žáků na střední školy nebo něco jiného?

Obrovskou prioritou školy jsou učitelé. Jak jsem říkal, máme tady stálý pedagogický sbor. Spoustu bývalých žáků je dnes učitelů na této škole. Další mou prioritou je mít právě v pedagogickém kolektivu hodně mužů. Aby na základní škole, kde většinou dominují paní učitelky, byli i páni učitelé. A mám spočítáno, že přibližně jednu třetinu pedagogických pracovníků tvoří právě muži. Ono to má vliv nejenom na vývoj, ale i na kázeň. Když se chlap podívá, je to něco jiného, než když se podívá „ženská“. Když žena zakužká, tak je to jiné, než když chlap zarve. Pro mě je hrozně důležitá atmosféra a klima ve škole. Ale to je věc, ke které jsem dospěl asi až v té druhé třetině mého ředitelování. Protože pokud se žáci i učitelé do školy netěší, tak prostě nepodávají dobré výkony. Když si vezmeme, kolik času strávíme v těchto místech, tak je to mnohem víc, než když jsme doma. Důležité jsou pro mě tradice. Nastavit to tak, aby se o té škole mluvilo furt a furt dobře. Další prioritou jsou určitě cizí jazyky. Jednou z výher, než jsem šel na radnici, bylo zavedení jazykových tříd. Pak musím zmínit ICT. Jako jedni z prvních jsme teď přistoupili na změnu osnov. Samozřejmě ty technologie jdou hrozně dopředu. Tohle zaměření hrozně závisí na pedagogických pracovnících. Vy víte, že jsme tady měli pana učitele Tomana, který fantasticky odhadl a nasměroval online výuku po technické stránce.

Ale protože pan Toman byl asi dobrý „ajťák“, tak po něm sáhla soukromá firma. Kdybychom teď měli pana učitele Tomana, tak jsme už na vysoké úrovni v IT. Tím nechci říct, že současní učitelé to dělají špatně. To vůbec ne. Ale prostě k tomuhle všichni naši učitelé ještě nemají kompetenci. Na druhou stranu v tomhle ohledu učitele hrozně posunula online výuka. Kdyby nebyla online výuka, tak učitelé, a to se jich vůbec nechci dotknout, pracovali jen s křídou a tabulí a počítač jim nic neříkal. Takže ICT je jedna z věcí, na kterých chceme do budoucna pracovat. Chceme to posunout od excelovských tabulek spíše někam k programování, což je dnes čím dál tím důležitější věc. Ale musíme být v téhle oblasti opatrní, protože budu radši, když děti budou více venku a mobily i tablety se budou používat jen v určitém systému, a ne svým způsobem pořád. Když jsme se bavili o cizích jazycích, tak tam jsme měli obrovské štěstí, že se nám podařilo navázat spolupráci se švédskou školou. Když jsem tam ze začátku jezdil, tak se mnou jezdili vystrašení žáci, kteří si nebyli schopni říct o jídlo, o záchod, o cokoliv. Ale s postupem času se ty děti obrovsky posunuly. Myslím, že velmi dobrou kompetencí, kterou jsme my za socialismu neměli, je průbojnost. Nebát se s člověkem mluvit, mluvit v infinitivu, mluvit špatně. I to vás dost posune. Jedna týdenní návštěva Švédska je posunula stejně jako tříměsíční výuka ve škole. A navíc se to dítě rozmluvilo, přestalo se bát a zjistilo, že to jde. Bohužel se teď spolupráce se Švédy kvůli penězům přerušila. Ale máme nově rozjetou spolupráci s německým městem. Za týden jedeme do Londýna. Takže to jsou věci, které tu školu posunují. A najednou „děcka“ vidí: mákám v angličtině a mám slovní zásobu, ale musím se to naučit používat. A jestli to umím používat, zjistím až na místě. Tady naše škola udělala obrovský pokrok, i díky našemu zaměření. Poslední věcí, na kterou se hodně zaměřuji, jsou dotace. Dotace jsou možnost, jak tu školu posunout. Bez dotací by nevznikly třeba dílny, podkrovní učebny na Sadové nebo třeba aktuálně připravovaná polytechnická učebna. Můj táta vždy říkal, že špaček na třetí létatá nahoru na ty nejčervenější. A podobné je to s dotacemi.

Jak probíhala inspekce a jak dopadla?

Tady budu trochu stručnější. Veselou historkou je, že po druhém dni, co tu inspekce byla, na ni přišla kontrola. Takže vlastně přišla inspekce na inspekci. Tohle jsem nikdy nezažil, že bych se musel věnovat dvěma inspekcím. Inspekce chodí každých šest let, tudíž to nebylo na žádné udání. Měli přijít asi v roce 2020, ale kvůli covidu přišli až letos. Není to úplně příjemná věc, protože vám prolezou školu od sklepa až po půdu. V letošním roce se zaměřili především na hospitace, tedy hlavně navštěvovali hodiny. Ale jsem rád, že v závěrečném hodnocení byla škola hodnocena jako nadprůměrná. Velmi dobře bylo hodnoceno klima na Sadové. Trochu měli připomínky na klima na druhé budově, hlavně u pracovníků školy. Bylo tam pár doporučení ohledně výuky. Celkově se uskutečnilo 28 hospitací. Z toho dvacet bylo hodnoceno jako fantastické, čtyři s drobnými připomínkami a u čtyř, kde mi nebyla sdělena jména, hospitace nedopadly dobře. Někde ti učitelé vyučovali frontálním způsobem, takže žáci měli méně samostatné práce. Někde inspektorům chyběly prvky sebehodnocení. S těmi učiteli jsem o tom hovořil. Na druhou stranu A se řekne velmi jednoduše, ale je potřeba říct i to B. Bohužel osnovy jsou velmi přeplněné. Učíme doslova některé úplné blbosti, které si žák může „vygooglit“ během minuty. Proč je potřeba vědět, kdy byla objevena Amerika? Spíš je potřeba znát souvislosti. Ten učitel prostě musí jet, aby naplnil ty osnovy, ale pak logicky není čas třeba na zmiňované sebehodnocení. Vezměte si, že když u jednoho žáka bude sebehodnocení trvat deset vteřin a vy jich máte třicet, tak jste potom na pěti minutách. Což v některých hodinách je dost. Nechci omlouvat ty učitele, ale ne vždy je to tak jednoduché. Bylo nám doporučeno, ať více zapojujeme telefony do výuky. K tomu se taky ještě dostanu, protože některé věci jsem sám testoval. Takže abych to shrnul, tak inspekce dopadla dobře, byly tam nějaké připomínky směrem k větší efektivitě výuky.

Zmínil jste osnovy. V čem přesně je problém a jak to řešit?

Teď dochází k revizím ve školních plánech. Bohužel se to už zase zpožďuje. Je potřeba část vyházet, zefektivnit a něco přesunout z povinného učiva k nepovinnému. Jestli někoho baví dějepis, tak ať se naučí všechny letopočty. Ale tohle by jinak mělo být nepovinné. Ať se žáci naučí světařily a pokud to někoho baví, ať se navíc naučí hory a řeky, ale nemělo by to být povinné. Takže zaprvé je toho hodně a za druhé stát velmi rád přehazuje různé další věci na školy. Dám příklad. Rusko napadlo Ukrajinu. A na ministerstvu hned začali přemýšlet, jestli se žáci umí bránit a jestli znají různé signály. No, neznají. Tak si řekli: „Dáme to do škol“. Zjistilo se, že žáci mají špatné zuby. No tak, když děti mají špatné zuby, a rodiče to nezajistí, tak to zajistí škola. Otázka fyzické zdatnosti. Klesla fyzická zdatnost - zlepšit to škola. Ale jak? Takže stát by některé věci rád přehazoval na školy, i když jsou vyloženy rodičovské. A pak toho je hodně. Nestíháme, a kvůli tomu jedeme frontální výuku místo skupinové. Pak se inspekce dívá. Ano, je toho přespříliš.

Co se na školách naopak neučí a mělo by se učit?

To je těžká otázka. Myslím, že osnovy pokrývají všechno. Pak už je to na škole, ať si vyhodnotí, co je pro ně důležité. A naopak méně důležité věci utlumí. Důležité jsou například jazykové kompetence, hledání a zpracovávání informací. V dnešní době je spousta věcí, co by děti měly znát. Když to vezmu obecně, tak to jsou věci ze života. Není potřeba vědět, co je to prvek nebo láčkovec, ale je nutné znát krev a třeba dýchací soustavu.

V minulém týdnu byly zveřejněny výsledky Mapy školy od společnosti Scio. Co vás potěšilo? Bylo něco, co vás naopak negativně překvapilo? Ovlivní do budoucna rozhodování o některých věcech právě tyto výsledky?

My jsme v rámci tohoto šetření, které uspořádalo město, aby mělo přehled o školách, požádali rodiče o vyplnění dotazníku. Jsem hrozně rád, že se nám podařilo dostat od rodičů 70 procent dotazníků. Kdybychom dostali jen třetinu, tak je to nevyhovující. Slyšel jsem, že podobné dotazníky by třeba ve Slovinsku měly návratnost přibližně třetinovou. My jsme měli 72 procent. U rodičů menších dětí ještě o něco více. Já bych to hodnocení rozdělil do tří oblastí: jak žáci hodnotí školu, jak rodiče hodnotí školu a jak učitelé hodnotí školu. Pro mě a pro město je nejdůležitější pohled rodičů. A když jsem se na to díval, tak v rámci 29 otázek, rodiče většinou hodnotili školu kladně. Byly tam nějaké připomínky ohledně záchodů a jídelny, ale to jsou spíše věci, kde rodiče k tomu neměli potřebné informace. Ale rozhodně mě potěšilo, že rodiče by se nebáli naši školu doporučit. Tohle mělo fantastický výsledek. Byly tam třeba s otazníkem vztahy mezi žáky, že nejsou úplně dobré. A teď díky těm dotazníkům jsem schopen si vytáhnout ty oblasti, co mě nejvíce zajímají. Například šikana. A už to můžu s třídním učitelem nebo preventistou řešit. Pokud se v jedné třídě zjistí, že bylo šikanováno 23 procent dětí, což je každé čtvrté dítě, tak se můžeme ptát, co je pro ně šikana. Aby to nebylo o tom, že se na vás někdo škaredě podívá a hned z toho máte 23 procent. Každopádně by učitel i třídní kolektiv neměli tyhle věci podceňovat. Jinými slovy bylo dobře, že jsme absolvovali Mapu školy. Stálo nás to hodně času, na druhou stranu je tam srovnání s jinými školami. Na prvním stupni je celorepublikový průměr 1,8. My máme 1,4. To znamená o čtyři desetiny lepší než celorepublikový průměr. Na druhém stupni je průměr 1,8 a my také máme 1,8.

Takže jako škola máme o dvě desetiny nadprůměrný výsledek. Když se podívám jen na to číslo, tak mohu být v pohodě (*dává nohy na stůl*). Ale samozřejmě je tam dalších 29 otázek. A z nich si můžu vybrat, co je pro mě důležité a následně to řešit a rozebírat. Dalším bodem je třídní učitel. Vždy jsem chtěl třídní učitele češtináře a matikáře, protože s dětmi strávím v hodinách nejvíce času. Teď mám ale další kritérium, můžu se podívat do mapy školy. Byl bych rád, kdyby se na to šetření podívali i učitelé. Aby viděli, že svoji práci dělají dobře, ale mohli by... Určitě to s nimi budu řešit. Zatím ale nevím jak, protože je nechci urazit. Třeba žáci už byli více kritičtí. Na druhou stranu tohle bereme s rezervou. Protože jsou žáci, kteří by vyměnili všechny učitele. Pro mě jsou, jak jsem říkal, nejdůležitější rodiče a tam jsme dopadli dobře. Pracovat s výsledky Mapy školy je určitě jedna z možností jak školu posunout.

Jaké jsou plány do nejbližší budoucnosti? Rekonstrukce, opravy, kroužky, volitelné předměty...

O volitelných předmětech začneme diskutovat, až dojde k úpravám Školních vzdělávacích plánů. Určitě by bylo fajn, aby se v nabídce objevily předměty, které budou akcentovat současnou dobu. To znamená informační technologie a podobně. Ale to jsou věci spíše pro žáky, kteří chtějí jít studovat. Chtěli bychom mít předmět, který bude i pro žáky, co studovat nechťejí. Například pro ty, co chtějí dělat kuchaře. Nevidím důvod, proč bychom nemohli mít předmět vaření, nejen pro holky, ale i pro kluky. Kroužky. Zapojili jsme se do Operačního programu Jan Amos Komenský. Máme díky tomu už nyní spousta kroužků: turistika, programování a robotika, příprava na talentové zkoušky, cizí jazyky, sport a čtenářské kompetence. K tomu máme ještě navíc klasické doučování. Takže tohle určitě chceme dělat i nadále. Co se týče oprav, tak já už mám budovatelskou kariéru v této škole skoro za sebou.

Chtěl bych ještě dotáhnout do konce polytechnickou učebnu. Jinými slovy učebnu výtvarné výchovy v bývalém bytu pana školníka. Chtěl bych opravit cvičnou kuchyňku, která není v dobrém stavu. Chtěl bych, aby se podařily zlepšit nedůstojné prostory šaten pro žáky, kde jsou škaredé záchody. A poslední věc, která stojí před školou, ale ne už přede mnou, je obrovský prostor nad jídelnou, kam by se mohla přesunout školní družina. A na místě školní družiny, která je teď v přízemí, by se mohly vybudovat nové třídy a odborné pracovny. Ale je to spojené s velkými penězi. Bylo by potřeba, z důvodu bezbariérovosti, tam postavit výtah. Vidím to jako otázku za pět, deset, možná za patnáct let. Podle mého názoru se jedná o věc za dvacet milionů korun. Takže moje budovatelská kariéra končí vybudováním polytechnické učebny. Chtěl jsem ji mít od září příštího školního roku, ale v tuhle chvíli vím, že už to nestihneme. Mohla by být v polovině příštího školního roku. Já bych měl být ve škole ještě do roku 2026. Potom literárně řeknu: „Sbohem a šáteček“ (*smích*). Spíš bych se teď chtěl zaměřit na Mapu školy a hlavně na zlepšení atmosféry ve škole. Aby žáky bavila škola, aby to bavilo učitele. Protože na učitelích cítím, že jsou přetížení. A když jsou učitelé přetížení, tak nepodávají dobré výkony.

Proč jste se rozhodli změnit podobu jazykových tříd? Nově jsou až od šesté třídy a zkoušky se dělají pouze z angličtiny. V čem vidíte výhody těchto tříd a proč byly zavedeny?

Tak o výhodách už jsme se trochu bavili. Ty třídy jsou navíc konkurenceschopné gymnáziím. Myslím si, že vychováváme fantastické děti. Mají přístup i na prestižní školy. Dostanou se na jejich vysněné školy jednodušeji, než kdyby byli v klasických třídách. Na druhou stranu je horší, když máme v ročníku jen dvě třídy. Abychom neměli jednu elitní třídu a druhou velmi špatnou. Proč jsme je posunuli? Někteří rodiče se brzkým pohovorům ve druhé třídě bránili. A navíc ty děti dělají v páté třídě přijímačky na gymnázia. Zdálo se nám logičtější, nechat ta „děcka“ jakoby v klidu, v těch přirozených kolektivech. A potom v době, kdy dělají přijímačky, kdy část žáků odejde, tak je rozdělit všechny.

Jak naše škola, z vašeho pohledu, zvládla online výuku? Vrátila se po covidu škola už do stejného režimu jaký byl před covidem? Poznamenala online výuka nějakým způsobem žáky?

Začnu opět odzadu. Myslím, že online výuka žáky jednoznačně poznamenala. Ještě musíme dohánět nějakou látku. Na druhou stranu myslím, že je i posílila. Jednoznačně covidová doba byla špatnou dobou. Ale každá mince má rub a líc. Pokud se stalo něco špatného, muselo tu taky vzniknout něco dobrého. Rodiče třeba nahlédli více do výuky. Viděli, co a jak se učí. Ale jednoznačně se posunula informační gramotnost celé společnosti. I díky panu učiteli Tomanovi jsme na situaci dokázali rychle zareagovat. Necítil jsem velký rozdíl oproti prezenční výuce.

Možná jsme někde byli přísnější než stanovilo ministerstvo. Ale já jsem to chtěl kvůli tomu, aby byli žáci dobře připraveni na přijímací pohovory. V tomhle jsme se stali jakoby lídry. Ostatní školy se od nás učily. Učitelé se navíc inspirovali navzájem. Mělo to ještě jednu výhodu. My jsme v tu dobu měli dělat a dělali jsme podkroví na Sadové za dvanáct milionů korun. Kdyby covid nebyl, tak to bude pro nás náročnější, protože by nahoře probíhaly stavební práce a dole by se žáci učili. Takhle, když tam ty děti nebyly, to bylo jednodušší. Co bylo skvělé, tak v tuhle dobu k nám chodili jenom deváťáci, aby se připravili na přijímací zkoušky. Ale my jsme je neučili podstatná jména, vyjmenovaná slova nebo literaturu. Ne. My jsme jim rozdali starší testy a pak jsme bouchali do stolu, vrzali židlemi, dělali jsme různé zvuky a tím jsme je dostali do presu. My jsme nepracovali na jejich vědomostech, ale učili jsme je pracovat pod stresem. Protože ve stresu uděláš nejméně chyb. A naše „děcka“ se to naučila. Bohužel, potom covid pominul a my už jsme se k tomu nevrátili. Takže tohle je i apel na učitele do budoucna, že když žáky budou připravovat na přijímačky, tak ať je připraví i na tuto část. Zjistili jsme, že některým žákům online výuka pasuje více než klasická prezenční výuka. Jsou to většinou introverti, které třídní kolektiv spíše ruší a kteří potřebují na svou práci klid. Na druhou stranu to musí být motivovaní žáci. Je to určitě zajímavé zjištění. Některé věci se dají využít i do budoucna. Třeba by šly uspořádat online třídní schůzky nebo by učitelé mohli lépe komunikovat s nemocnými žáky. Jak jsem říkal, každá věc má rub a líc. Já jsem na online výuce viděl hodně kladů.

Jak probíhá financování školy? Dává zřizovatel a stát dostatek peněz na školství? Případně co vy jako zastupitel děláte pro zlepšení?

S financemi v tuhle chvíli problémy nemáme. Kdyby nám do toho nehodily vidle zvýšené energie, tak to bylo ustálené. My jsme měli dlouhou dobu rozpočet okolo 2,2 milionů korun. Teď máme od zřizovatele na provoz školy okolo 3 milionů korun. Za plyn jsme dřív dávali 300-350 tisíc korun, teď platíme přibližně milion korun. To znamená, že plyn je skoro třikrát dražší. Byť teď máme spotové ceny. Ale peněz od zřizovatele je dostatek. Já jsem navíc schopn spoustu peněz získat z dotací, v čemž mě město nebrání, ale spíše podporuje. A v poslední době si myslím, že máme relativně dost peněz od státu. Kde mě chybí trochu peníze, tak to jsou tzv. ostatní neinvestiční výdaje. To jsou peníze třeba na učebnice, neschopenky, na cestování a tak dále. Tam jsme měli 1,1 milionu, teď máme 750 tisíc korun. Z toho třetinu „sežerou“ neschopenky. A pak nám na učebnice zbyde 70 až 80 tisíc. Teď ale budeme třeba nakupovat dvě interaktivní tabule, protože máme našetřeno z předchozích období. My vždy pracujeme s menšími penězi, než ve skutečnosti máme a město nám ty peníze nevezme, ale převede do rezervního fondu. Takže máme teď v rezervním fondu asi milion korun. Část peněz připadne na polytechnickou učebnu a další část na vnitřní vybavení školy. Cítím trochu problém s penězi na počítačové vybavení. Protože my dostaneme peníze na nákup počítačů, ale ty počítače je potřeba opravit a upgradovat. A na to už nám peníze nedají. Ale jinak si po stránce ekonomické a hospodářské vůbec nestěžuji.

Proč jsou ve škole zakázané telefony? Neměli by naopak žáci moderní technologie využívat?

Pokud si nastavíme nějaká pravidla, tak jsem přesvědčený, že 80 procent žáků je bude dodržovat a 20 ne. Takže je to trochu trest pro všechny kvůli těm 20 procentům. Ale já sám říkám, že mi mobilní telefony nevadí, pokud jsou využívány ve výuce. Jednoznačně. Já sám jsem si ověřil v hodině zeměpisu, že dětem se úplně rozzářily oči, když viděly, že ho mohou používat. Takže tohle budu i před učiteli podporovat. Na druhou stranu nesnáším telefony o přestávkách. O přestávce by měly mít telefony v batohu. Děti by se měly bavit s kamarády, říct si vtipy nebo si jít koupit svačinu. Telefony obecně mi nevadí, do výuky je budeme chtít ještě více začlenit, ale je potřeba všeho s mírou. Já budu radši, když si kluci odpoledne udělají z popelnic branky, pak třeba rozbijí okno a nikomu to neřeknou. Prostě když budou žít normální klukovský život a nehrát hry na mobilu do dvou hodin do rána.

**Vilém Kastner, Štěpán Krumník,
Tran Xuan Bach, Jonáš Borovička**

Celý rozhovor již brzy na webu školy.

ŠKOLSTVÍ ZA 30 LET: PŘEDSTAVA VZDĚLÁVACÍ BUDOUCNOSTI PODLE UMĚLÉ INTELIGENCE*

V posledních desetiletích jsme byli svědky rychlého technologického pokroku, který ovlivňuje téměř každou oblast našich životů. Vzdělávání není výjimkou, a proto je zajímavé představit si, jak by mohlo vypadat školství za 30 let. Bude zcela odlišné od toho, co známe dnes? Jaké trendy se objeví a jaké výzvy přinese?

1. Personalizace vzdělávání: Jedním z hlavních trendů bude personalizace vzdělávání. Díky technologickým pokrokům budou mít studenti možnost individuálního učení na základě svých schopností, preferencí a tempa. Budou existovat sofistikované systémy analýzy dat, které budou monitorovat pokrok studentů a poskytovat jim přizpůsobené učební materiály. To umožní efektivnější vzdělávání a maximální rozvoj potenciálu každého studenta.

2. Virtuální a rozšířená realita: Rozvoj virtuální reality a rozšířené reality významně ovlivní způsob, jakým se učíme. Ve školách budou virtuální třídy, ve kterých si studenti budou moci prohlédnout a prozkoumat různé historické události, přírodní jevy, vědecké experimenty a další. Tím se zvýší zážitek a interaktivita výuky a studenti se zapojí do učebního procesu více než kdy dříve.

3. Flexibilní a místně nezávislé vzdělávání: V důsledku digitalizace se zvýší flexibilita vzdělávacích programů. Budou existovat online kurzy a platformy, které umožní studentům studovat a učit se odkudkoliv a kdykoliv. Tím se otevře možnost celoživotního učení a získávání nových dovedností i pro dospělé. Tradiční fyzické školy však nezmizí úplně, protože stále bude existovat potřeba sociální interakce a spolupráce mezi studenty a učiteli.

4. Technologie a umělá inteligence: Umělá inteligence se stane nedílnou součástí vzdělávacího procesu. Bude asistovat učitelům při hodnocení a vyhodnocování studentských prací a poskytne jim cenné informace pro další vylepšení výuky. Zároveň umělá inteligence přinese nové výzvy, jako je etika využívání dat a ochrana soukromí studentů.

5. Zaměření na rozvoj kritického myšlení a kreativity: Ve světě plném automatizace a technologií bude klíčová schopnost lidského myšlení, jako je kritické myšlení a kreativita. Školství za 30 let bude kladný důraz na rozvoj těchto dovedností. Studenti budou učit analyzovat, hodnotit a řešit problémy, spolupracovat a přicházet s novými nápady.

6. Mezinárodní spolupráce: Díky pokroku ve vzdálené komunikaci a technologiím budou studenti mít možnost spolupracovat s vrstevníky a učiteli z celého světa. Budou se podílet na mezinárodních projektech a získávat perspektivy a kulturní bohatství z různých koutů světa. To pomůže překonávat hranice a podporovat globální porozumění a spolupráci.

Ať už bude vypadat jakkoli, je důležité, abychom si ponechali otevřenou mysl a byli připraveni na změny, které přinesou nové generace studentů a technologické inovace. ●

Zpracoval: **Jonáš Borovička**

* Text vygenerovaný chatbotem od Chat GPT nebyl nijak upravován.

Umělá inteligence ve školství: zastánci

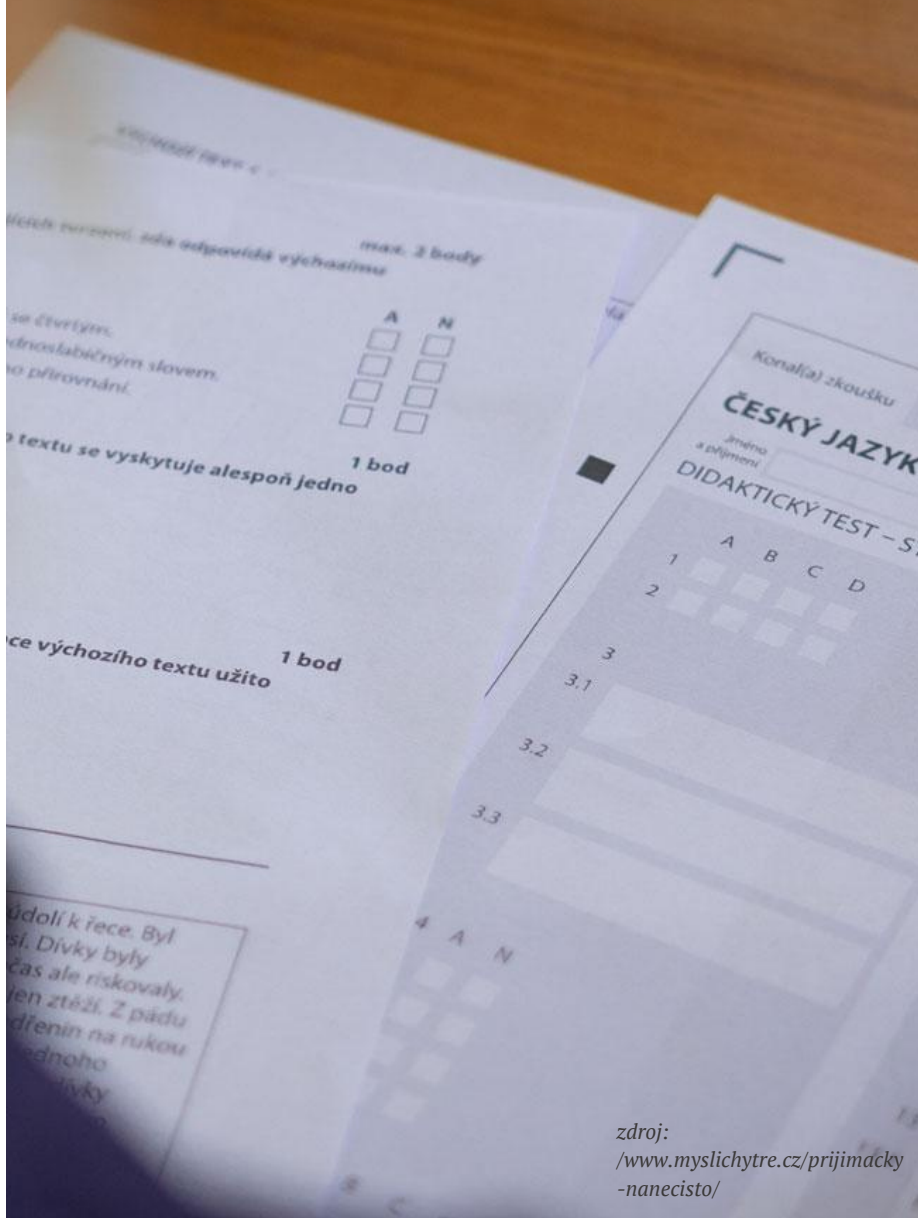
"Dopad umělé inteligence, jako je ChatGPT, na vzdělávání je v tuto chvíli zcela ve hvězdách. Pokud budou pedagogové postupovat podle svých tradičních vzorců a nebudou začleňovat nové technologie do výuky, pak to bude s největší pravděpodobností negativní a povede to k nárůstu plagiátorství a nedostatečnému i konečnému vzdělání našich studentů. Pokud naopak pedagogové vyhodnotí potenciál toho, jak tyto technologie změni náš život, a přizpůsobí výuku tomu, aby učili, jak je používat jako nástroje, pak to pomůže připravit studenty na to, aby je eticky využívali ke zkvalitnění svého života. K tomu bude zapotřebí zásadní změna způsobu výuky, procesu psaní na středních školách, protože nyní se důraz klade na kladení inteligentních otázek rozhraní umělé inteligence a následné využití odpovědi jako podkladu, který je třeba upravit a revidovat s využitím dovedností psaní." **Ředitel základní školy, Kalifornie USA**

Odpůrci

"Studenti mají mnohem více problémů s duševním zdravím, které částečně pramení z technologií/sociálních médií. Umělá inteligence to jen zhorší - studenti potřebují dosáhnout něčeho sami, aby se cítili hrdí a získali sebevědomí. Studenty je třeba naučit samostatně myslet a řešit problémy." — **Okresní správce služeb pro studenty.** Zatím zneužití umělé inteligence při psaní studentských prací zažili. Její využití nezatracují. Proto umělá inteligence, která podporuje a rozvíjí vzdělávací potenciál žáka nebo plní roli učební pomůcky, může být ve výuce vhodným nástrojem.

KOMENTÁŘ: MĚLY BY SE JEDNOTNÉ TESTY ZRUŠIT, NEBO JE KRITIKA VEŘEJNOSTI NEOPRÁVNĚNÁ?

J

ednotné přijímací zkoušky a maturity budí kontroverzi hned od té doby, co byly zavedeny. Každý rok v tuto dobu se vyrobí desítky článků a rozhovorů o tom, zda je kritika oprávněná, jestli byly testy opravdu tak těžké a jestli by se náhodou neměly jednotné přijímačky zrušit. Přitom byly zavedeny teprve před sedmi lety. U maturit je to podobné. Neustále se mluví o tom, jestli nemají být povinné testy z matematiky nebo jestli není maturita pro gymnazisty příliš lehká. Na první pohled přitom testy od Cermatu dávají absolutní smysl. Školy nemusejí vytvářet vlastní testy, žáci se můžou připravit podle testů z minulých let, stát má kontrolu nad kvalitou vzdělávání. Všichni mají stejný test, stejné podmínky. Všem je měřeno stejným metrem. Zdá se, že by všichni mohli být spokojeni. Jenže nejsou.

Letošní rok je v tomhle ohledu opravdu extrémní. Hlavně co se týče přijímaček na střední školy. Letos je totiž nejsilnější ročník, co se počtu dětí týká, za posledních x let. I kvůli absolutní neschopnosti krajů, zareagovat na situaci například navýšením počtu míst na středních školách (data na to měly už před patnácti lety), někteří premianti tříd zahučeli z vysněných gymnázií rovnou na učiliště. Jak to souvisí s Cermatem? Na první pohled nijak. Je potřeba říct, že za přijímačky a maturity zodpovídá Ministerstvo školství, nikoliv Cermat. Cermat pouze plní zadání od ministerstva. A plní ho vlastně velmi dobře. Otázkou je, jestli to zadání je dobré. Vráťím se k té řečnické otázce. Problém je v tom, že žáci mají jen dvě příhlášky. A pokud velmi dobrý žák přecení své schopnosti nebo jen vybuchne u přijímaček kvůli stresu, tak místo gymnázia může jít obrábět kovy někam do Bruntálu, nebo si jít vystudovat kadeřnici s maturitou. Docela rozdíl, že?

Tohle není blbý vtip, ale realita. Realita kterou si nejsou schopny připustit kraje ani stát. Přitom ta dnešní kadeřnice mohla mít více bodů než někdo z jiného gymnázia, kam se nehlásila. Takže ve výsledku mohou být na učilištích děti s větším talentem než studenti na méně prestižních gymnáziích. Dává to smysl? Ne. Otázkou je, jestli to státu a krajům vadí. Možná vlastně ani ne, protože české školství dlouhodobě podporuje učiliště respektive řemesla různými spoty a propagacemi.

Stát se dlouhodobě snaží zvednout úroveň středních škol a učilišť. Může se zdát, že když tam teď skončí talentovanější děti, tak že se úroveň zvedne sama a stát nebude muset hnout ani prstem. Tak to ale prostě nefunguje. Naopak. Zničí to spíše ty talentované a úroveň zůstane stejná.

zdroj:
www.myslichytre.cz/prijimacky
-nanecisto/

Výsledkem snažení státu podporovat učiliště je, že jsou nejhorší za poslední desítky let. Rozdíl mezi gymnázii a odbornými školami je markantní. Česká republika patří k podprůměru, co se týče absolventů vysokých škol. Místo toho, aby se snažili toto číslo zlepšit, tak podporují učiliště.

Takže Česko: Odpovězme si na základní otázky ve školství a vypracujme si plán.

Například náš Olomoucký kraj říká, že nechce zvyšovat počet míst na gymnáziích. Od kraje pod vedením Pirátů a STANu byste tohle určitě nečekali.

Ministerstvo se snaží řešit problémy s přihláškami novou podobou přijímacích zkoušek. Navrhují, že by žáci psali přijímačky na svých základních školách a až na základě výsledku dosaženého v testu si vybrali střední školu. Tím by zmizelo přečehování nebo podceňování schopností.

Nikdo ale neví, jestli tento návrh stále platí, protože byl navržen za dnes již minulého ministra. A ministři se v tomto volebním období střídají jako figurky na pražském orloji.

Ať tak či onak, tenhle návrh neřeší zásadní otázku, jestli dává smysl mít jednotné přijímací zkoušky a maturity. Česko si na tuto otázku musí nutně odpovědět a to co možná nejdříve. Pokud bychom hledali největší problém českého školství, určitě nás brzy napadne, že Česku chybí jasný plán, jasná koncepce. Aby taky ne, když ministři na svém postu vydrží stejně dlouho jako trička z vietnamské tržnice.

České školství se neustále plácá v základních otázkách. Zavede se inkluzivní vzdělávání, zruší se „zvláštní“ školy a okamžitě se diskutuje, jestli je to správně. To stejné u jednotných přijímaček a maturit. Na jednu stranu máme inkluzi, na stranu druhou jsou žáci s postižením u přijímaček časově zvyhodněni. Pokud by mělo české školství jasnou koncepci a plán, nikdo by nemohl o konkrétních krocích sáhodlouze řečnit. Bylo by to totiž podle jasně stanoveného a konzistentního plánu.

Takže Česko: odpovězme si na základní otázky ve školství a vypracujme si plán. Pomůže nám to vyřešit konkrétní body a problémy. Přestaňme se v tabulkách o kvalitě školství dívat na záda Finska nebo Švédska. To nejsou státy, které by na tom měly být výrazně lépe. Proč jsou na tom lépe? Protože mají plán. My ne. ●

Vilém Kastner

zdroj:

www.novinky.cz/clanek/veda-skoly-cermat-zmirnil-hodnoceni-maturitnich-testu-z-cestiny-40035222

JAK SE UČÍ VE VIETNAMU? ANEB EVROPA VERSUS ASIE

V

šeobecné vzdělávání trvá 12 let a je rozděleno do 3 úrovní: úroveň I (primární), úroveň II (nižší sekundární) a střední škola (vyšší sekundární). Základní vzdělávání začíná ve věku 6 let až do konce věku 10 let. Úroveň I je úroveň všeobecného vzdělávání, která se skládá z 5 úrovní, od 1. do 5. ročníku. Tato úroveň vzdělání je povinná pro všechny občany. Na konci základní školy jsou studenti považováni za uznání dokončení primárního programu podle úspěchů nahromaděných za 5 let. Nižší sekundární úroveň se skládá ze 4 úrovní, od 6. do 9. ročníku, počínaje 11. a 14. rokem věku, včetně nižšího sekundárního systému na nižších středních školách a nižšího sekundárního systému ve střediscích dalšího vzdělávání.

Jedná se také o všeobecnou úroveň vzdělání, povinnou úroveň vzdělání pro občany, aby měli určitou kariéru (absolventi středních škol se mohou naučit práci nebo odbornou střední úroveň, aniž by pokračovali na vyšší střední škole). Vietnamský systém vysokoškolského vzdělávání je roztržštěný pro mnoho ministerstev a agentur. Každé ministerstvo ve vládě má řadu akademií, univerzit, vysokých škol, odborných středních škol a odborných škol. Ministerstvo školství přímo neřídí celý univerzitní systém, ale pouze vydává předpisy, kterými se řídí provoz vysokých škol. O personálních a finančních otázkách vzdělávacích institucí spadajících pod ministerstva bude rozhodovat řídicí ministerstvo. Na soukromých školách budou o personálních a finančních záležitostech rozhodovat akcionáři, kteří školu vlastní. Kvalita vysokoškolského vzdělávání ve Vietnamu zaostává za ostatními zeměmi v regionu.

Unikátní design mateřské školy v Nghe An

Budova je kombinací tří půlkruhových bloků kombinovaných s dopravními a zahradními systémy, z nichž dva bloky jsou učebny podle věkových skupin a jeden blok je veřejný prostor a víceúčelové učebny. S takovým rozptýleným uspořádáním se architektura stává elegantnější a má více povrchů v kontaktu s přírodou.

Charakteristickými rysy budovy jsou klikaté křivky a kruhová okna. Okenní tabule nejsou stejně velké, volně umístěné, improvizují. Tato forma přináší dětem předškolního věku pocit vstřícnosti, blízkosti a bezpečí a stimuluje jejich kreativitu.

S architektonickými bloky se střídají dopravní koridory a zahrady, zeleň. Duté pevné skvrny se proplétají a vytvářejí prostor pro světlo a vítr, aby se dostaly všude v budově.

Vnitroblok ve třídním bloku je navržen jako hřiště pro děti s podzemními postříkovači, které vytvářejí chlad.

Učebna je univerzální se zakřiveným interiérem. Otevřený prostor ve všech směrech vyvolává pocity svobody a kreativity. Prostor naučit se vařit a vařit pro děti. Uvnitř a vně se zdá, že neexistuje žádné oddělení, architektura a příroda se navzájem prolínají.

Ve veřejném bloku je bazén pro trénink dětí. Sluneční svit je všude.

Vzdělávací cíle

Vybudovat velký a silný kontingent vědeckých, technických a hospodářských pracovníků, stále úplnějších v kvalitaci a profesích, s dobrými politickými kvalitami, absolutní loajalitou ke straně, k dělnické třídě, k národu, úzkým stykem s rolníky atd. Oba mají dobré vědecké, technické a odborné dovednosti, ovládají zákony přírody a sociální zákony, mají schopnost organizovat a mobilizovat masy a jsou schopni řešit problémy. Věda, technika a ekonomické řízení jsou nastaveny realitou naší země a jsou schopny dohnat vyspělou vědeckou a technickou úroveň ve světě. ●

Tran Xuan Bach

Anketa: 9 let na základní škole

Devět roků na Základní škole Svatoplukova je u konce. A tak se je snažíme zhodnotit v následující anketě. Jaký učitel, podle 4 vybraných žáků, byl nejlepší? Co všechno zažili a co pro ně bylo za těch 9 let nejlepší? A jak jim chutnalo ve školní jídelně?

"Nejlepší byly školní výlety a opékání špekáčků se třídou. Dobré bylo také hraní fotbalu vzadu ve třídě. Horší už bylo, když jsme něco „trošku“ rozbili," vzpomíná například Honza Tran na školní zážitky.

"Angličtina, protože mě baví a jde mi." Odpovídá pro změnu Kuba Koudela na otázky tykající se oblíbeného předmětu.

Jak ti chutnalo ve školní jídelně?

Anna Daniela Krylová: Školní jídelna jako místnost působí dobrým dojmem. Fajn design i barvy dodávají místu klidnou a příjemnou atmosféru. Pak jsou tu ale kuchařky a obědy samotné. Paní kuchařky určitě nejsou špatné osoby, ale jak to říct.... Zkrátka, jde z nich respekt. Možná až lehce strach. A pokud jde o obědy, nevím co dodat. Laicky řečeno, nestojí za nic.

Martina Motáňová: Chutná mi tam, a když ne, tak se to i tak snažím sníst.

Jakub Koudela: Nechodím do jídelny.

Honza Tran: Dříve jsem chodil do školní jídelny. Byla tam studená jídla, takže už tam nechodím. Ale slyšel jsem od spolužáků, že jídla jsou víc odporná jak dobrá a pořád tam jsou studená jídla.

Jak by podle tebe vypadala ideální škola?

Anna Daniela Krylová: Asi nemám žádný názor na to, jak by měla vypadat ideální škola. Rozhodně by měli panovat dobré vztahy, jak mezi žáky, tak mezi žáky a učiteli. Žák by měl být schopen učiteli věřit a učitel žáku pomoci. Jenže to není tak o škole, jako o lidech. Každopádně by rozhodně měla začínat později, protože takhle brzo ráno je to bláznivec pro všechny. Taky by mělo být méně hodin (je to vyčerpávající, jak pro učitele, tak pro žáky) a více volitelných předmětů, protože holt ne každého baví to stejné. Což také směřuje k obědům, kterých by měli žáci mít na výběr více. Někdo je vegetarián, někdo nesmí lepek a tak podobně, jenže tito studenti jsou proto bez oběda a mně to přijde lehce nefér, protože například lidé s alergiemi a dietami za to nemohou, a tak by měli mít prostor se také najíst. *(Ve škole existuje třetí jídlo, které je například pro žáky, co nesmí lepek. Pozn. Redakce).*

Martina Motáňová: Ideální škola by měla být taková, aby se do ní žáci těšili a aby v ní pracovali učitelé, které učení baví.

Jakub Koudela: Moderní s dobrým vybavením.

Honza Tran: Aby byla moderní a čistá. Byly by povolené telefony a byly by delší přestávky.

Co bys zlepšil na naší škole?

Anna Daniela Krylová: Celkově asi přístup, ale jak říkám, většina věcí, co mi vadí, je spíše o lidech než o organizaci školy. Takže asi jen dostačující zásoby fixů a ostatních pomůcek, funkční vybavení školy (např. učebna číslo 2-aka čajovna je na tom s výbavou dost bídně) a rozhodně by se hodily ubrousky na sušení rukou.

Martina Motáňová: Zavedla bych předmět, ve kterém by nás naučili, jak si ověřit, jestli jsou informace pravdivé, nebo ne.

Jakub Koudela: Zrušil bych přezouvání a spravil židle.

Honza Tran: Vybavení pro učitele ve třídách by mohlo být lepší (např. počítače). Zavedl bych otevřenou wifi pro všechny žáky. A zmodernizoval bych pomůcky pro uklízečky (třeba elektronické vysavače).

Chtěl bys školu od devíti hodin? A deset let školní docházky?

Anna Daniela Krylová: Jo, jak už jsem předeslala, rozhodně by škola měla začít později. Zároveň ale nevím, jestli bych ještě další rok navíc na základce přežila, ale to už mě samozřejmě trápit nemusí, protože bych to zažila možná tak v příštím životě.

Martina Motáňová: Ne, mně to takhle vyhovuje.

Jakub Koudela: Škola klidně od devíti, ale zachoval bych devět let.

Honza Tran: Spát o hodinu víc a navíc se ještě učit deset let? Lepší je to tak, jak je to teď.

Co očekáváš od střední školy? Těšíš se?

Anna Daniela Krylová: Očekávání mám celkem velká, jak z pohledu učiva, tak lidí. Očekávám, že na střední budou vyspělejší, a tak nějak „chytřejší“ lidé, než lidé co jsem stihla za svůj základkový život potkat. Také doufám, že se já osobně posunu dál, jak vědomostně, tak mentálně.

Za těch devět let jsem stihla celkem vyrůst (jak fyzicky tak psychicky) a doufám, že i střední mě posune ještě dál.

Martina Motáňová: Ano, těším se. Očekávám, že mě učitelé daný obor naučí tak, abych v něm mohla pracovat.

Jakub Koudela: Očekávám, že to bude hodně jiné než na základní škole, ale přesto se hodně těším.

Honza Tran: Moc se netěším, protože jdu do Přerova a Přerov není moc dobré místo. Ale na škole jsou hodní učitelé a učitelky, což je dobré. Netěším se na školu, ale těším se na obchodní centrum, které je blízko školy (*smích*).

Jaký byl tvůj nejoblíbenější předmět a proč?

Anna Daniela Krylová: Nejoblíbenější předměty byly za mě asi jazyky a sloh. Spousta lidí sloh nesnáší což respektuji, ale pro mne je sloh odvázaní od reality, moment kdy konečně můžu popustit uzdu své nespoutané fantazii. Díky slohu a naší úžasné češtinářce, které bych mimochodem chtěla neskutečně poděkovat, jsem objevila, řekněme, další část sama sebe. Něco co mě naplňuje. Psáním jsem se naučila vyjadřovat emoce, které mi bohužel odjakživa dělaly a stále dělají problém. Nejsem ve psaní nějak převratně dobrá, ale rozhodně mě to dělá šťastnou. A jazyky jsou moje další vášeň. Miluji poznávání cizích kultur a jazyků a baví mě se je učit. Nevím, co více k tomu dodat, než že je to další věc, co mě dělá mnou.

Martina Motáňová: V každé třídě se to měnilo. Teď mě už děle baví čeština, protože chci, abych se uměla dobře vyjadřovat abych věděla, kde mám napsat čárku, kde mám napsat velké písmeno atd. Přece jen je to náš rodný jazyk, tak bychom ho měli umět nejlépe. A možná i to je důvod, proč je čeština můj oblíbený předmět.

Jakub Koudela: Angličtina, protože mě baví a jde mi.

Honza Tran: Určitě tělocvik. Možná i trochu angličtina, i když opravdu jen trochu, protože tam děláme různé aktivity. Například když byl v Anglii Pancake day, tak jsme dělali palačinky. Nebo teď děláme divadlo pro nižší ročníky. Baví mě třeba i občanka, protože tam nemusíme nic dělat (*smích*).

Jak si představuješ ideálního učitele?

Anna Daniela Krylová: Jako někoho kdo naslouchá. Umí si zjednat respekt, ale zároveň je přátelský, otevřený. Dá se mu věřit. Obecně řečeno, něco jako kamarád. Někdo, kdo dokáže naučit a vysvětlit a nechodí do práce s otráveným výrazem, jen aby už to měl za sebou, ale někdo, kdo do toho dává aspoň trochu života a ochoty.

Martina Motáňová: Ideální učitel by měl dobře znát svůj předmět, který by ho měl naplňovat. Měl by umět dobře vysvětlit látku a žáky zaujmout. Měl by být spravedlivý, upřímný a nápomocný. Nejhlavnější ale je, aby měl žáky rád a aby mu na nich záleželo.

Jakub Koudela: Představuji si ho jako pana učitele Roudného.

Honza Tran: Nemusím si nic představovat. Náš pan učitel třídní Libor Roudný.

V některých státech se neučí v klasických třídách. V jakém prostředí by ses chtěl učit ty?

Anna Daniela Krylová: Prostor? No, hlavně přátelské. K místu asi žádné výhrady nemám, pokud to nebude někde ve věznici nebo domě baby Jagy.

Martina Motáňová: Nevím.

Jakub Koudela: V moderním prostředí.

Honza Tran: Asi doma přes online výuku. I když ne, ve škole je to lepší, protože můžu být s kamarády.

Který ročník byl pro tebe nejlepší a proč?

Anna Daniela Krylová: Samozřejmě první, druhá třída, což byli asi nejoblíbenější ročníky všech, a kdo by se divil? S každým dalším ročníkem přicházelo jen více a více starostí, učiva a problémů, kterých máme asi všichni nad hlavu. Sice znám jako babička, a to mi momentálně není ani 15, ale závidím těm bezstarostným prvňáčkům, kteří nemají ani potuchy o tom, jakých dalších 8 let je čeká, ale snad si to užijí více než já a budou na základní školu vzpomínat jen v dobrém.

Martina Motáňová: Asi tento, sice byl nejnáročnější kvůli přijímačkám, ale řekla bych, že jsem si ho užila nejvíce.

Jakub Koudela: 7. a 8. ročník. Období covidu, když jsme se učili z domu.

Honza Tran: Asi pátý ročník. Byli jsme na výletě, všichni jsme se spolu bavili, byli jsme jako jedna rodina. Byli jsme na raftech, což si všichni užili, kromě mě, protože jsem měl alergii.

Jaký je tvůj nejoblíbenější učitel a v čem si myslíš, že vyniká nad ostatními?

Anna Daniela Krylová: Oblíbené učitele mám 4 a všichni pro mě moc znamenají. První, paní učitelka Václavková. V čem vyniká nad ostatními? Ve všem. Jako učitelka je naprosto k nezaplacení. Dokáže naučit, dokáže vejít do třídy a svým úsměvem na tváři vnést pozitivní energii, dokáže si zjednat pořádek. Respekt z ní plyne na míle daleko, pomůže, záleží jí na nás, a díky její těžké, ale opravdové, dlouhodobé přípravě jsem se na přijímačky z češtiny nemusela vůbec učit a dosáhla jsem dobrého výsledku. Za to jsem jí moc vděčná, ale další věc za kterou jsem vděčná a kterou jsem už zmiňovala, je psaní, ke kterému mě paní učitelka přivedla. Děkuji za to, že jste mě podpořila a pomohla mé vášni a citu pro psaní na povrch, moc to pro mě znamená. Potom je tu paní učitelka Kastnerová. Učitelka která každý den mění k lepšímu.

Nekonečná starostlivost o nás, ochota pomoci, nepopsatelná fantazie a kreativita a smysl pro humor v jedné osobě. Velmi ovlivnila můj život a jsem za ni neskutečně ráda. Jeden z mála učitelů, kterému bych se svěřila s čímkoliv a chtěla bych, aby věděla, že si jí také moc vážím a obdivuji. Další je zářící slunce plné energie převlečené do černých dlouhých vlasů. Paní učitelka Rabenseifnerová. Teprve s ní mě angličtina konečně začala bavit a zajímat. Paní učitelka dává do svých hodin spoustu ochoty a přípravě do hodin věnuje spoustu času. Dává do toho vše a nikdy jí nechybí motivace a kreativita. A nakonec náš třídní učitel, pan Roudný. Osoba kterou respektuji a obdivuji celým svým srdcem. Všechny zážitky jako celá třída, tolik věcí co pro nás udělal. Pomohl nám dospět. I přes všechny problémy a negativa co se za naše společné roky udály v nás nikdy neztratil naději. Věřil nám a staral se o nás. Podporoval nás a dělal si z nás srandu. Měli jsme štěstí, o kterém ani nevíme. Navždy bude v mém srdci jako ten nejlepší třídní, kterého jsme mohli mít.

Martina Motáňová: Paní učitelka Václavková. Přestože má vlastní třídu, tak se k nám chová jako k vlastním. Jde na ní vidět, že jí učení baví, látku umí dobře vysvětlit a je spravedlivá. Paní učitelka si u nás vytvořila respekt a podle mě je právě ona ukázkou ideální učitelky.

Jakub Koudela: Pan učitel Roudný. Férový, dobře učí, spravedlivý, skvělý přístup k žákům a sympatický.

Honza Tran: Pan učitel Roudný. Dělá si z nás srandu, což se mi líbí. S jinými učiteli taková sranda není, takže je to borec.

Za posledních 9. let si jistě zažil(a) spoustu zážitků. Jaký byl podle tebe ten nejlepší a nejhorší?

Anna Daniela Krylová: Myslím, že nejlepší zážitek bylo, když jsme o Vánocích s pomocí paní učitelky Kastnerové přivítali pana učitele Roudného, který se vrátil z nemocnice.

Byl to jeden z mála okamžiků, kdy jsem cítila, že jsme parta že i přes ty všechny věci, co se mezi námi dějí, jsme alespoň sdíleli radost. Byli jsme všichni spolu a aspoň pro jednou za těch devět let jsem se cítila mezi ostatními dobře. Nechci na to zapomenout. A nejhorší? To nevím. Myslím, že jich bude spousta...

Martina Motáňová: Nejlepší zážitek byl výlet do Anglie a nejhorší asi online výuka.

Jakub Koudela: Nejlepší: rafty, paintball a Anglie. Nejhorší: hodil jsem po spolužákovi pero a tím jsem mu ublížil.

Honza Tran: Nejlepší byly školní výlety a opékání špekáčků se třídou. Dobré bylo také hraní fotbalu vzadu ve třídě. Horší už bylo, když jsme něco „trošku“ rozbili. A nejhorší zážitek byl každý test, co jsme psali.

Myslíš si, že tě škola připravila na přijímačky?

Anna Daniela Krylová: Jak už jsem řekla, pokud jde o češtinu, tak jsem byla maximálně připravená. V období před přijímačkami jsem se na češtinu nemusela ani podívat. Ale pokud jde o matematiku, tak absolutně ne. Tak jako matematiku na přijímačky jsem se neučila ještě nikdy nic. Možná to bude tím, že prostě matematika není, a nikdy nebude můj obor, ale matematiku jsem těžce nezvládala a rozhodně jsem připravená nebyla.

Martina Motáňová: Asi ano, ale i tak jsem se radši učila i doma (hlavně matematiku).

Jakub Koudela: Částečně. Hodně mi ale pomohli rodiče.

Honza Tran: Já jsem přijímačky nepsal, ale slyšel jsem od jiných spolužáků, že jim škola v tomhle ohledu moc nedala. Prý jim semináře moc nepomohly. Možná se na to někteří učitelé trochu vykašlali.

Tran Minh Thien, Štěpán Krumník, Vilém Kastner

ANGLIE VÝLET

Nedávno se děti z osmých a devátých ročníků vydaly na 6 denní výlet do Anglie, ale první a poslední den strávily v autobuse.

2. den zájezdu jsme teprve přijeli do přístavu Calais a čekali jsme na trajekt do Velké Británie, kam jsme dorazili v 8:30 a jeli jsme rovnou do Londýna. V Londýně jsme navštívili Houses of Parliament, Big Ben, Westminster Abbey, Downing Street, St. James's Park, Buckingham Palace, Piccadilly Circus, Soho, China Town, Leicester Square, Covent Garden, Trafalgar Square. Čekalo nás krásné slunečné počasí. To tu prý letos ještě neměli! Večer jsme už strávili v našich hostitelských rodinách.

3. den Odpočatí po náročném dni stráveném v rušném velkoměstě jsme se vydali nasát keltskou energii do světoznámého Stonehenge. A to se nám podařilo, kouzlo tohoto místa nás úplně uchvátilo. Poté jsme navštívili park Greenwich. Podle programu jsme měli navštívit i nultý poledník, ale to jsme nestihli.

4. den jsme se vydali na celodenní procházku po křídových útesech Seven Sisters. Poté jsme navštívili pašerácké jeskyně, které za 2. světové války byly využívány jako úkryty.

Výhledy z křídových útesů Seven Sisters byly dechberoucí. Během čtyřkilometrové procházky jsme se bavili sběrem pazourků a poznáváním flóry i fauny národního parku South Downs. Před odjezdem jsme si stihli prohlédnout ruiny hastingského hradu a někteří ještě ochutnali tradiční fish and chips.

5. den jsme se vydali na celodenní výlet do Oxfordu, kde jsme navštívili Univerzitu a kolej. Navštívili jsme i část, kde se natáčely scény z Harryho Pottera. Dále jsme vystoupali na vyhlídkovou věž a navštívili nejstarší britské muzeum s cennými sbírkami – od mumii až po současné umění. Výzvou pro všechny bylo najít obraz slavného Michelangela.

Nejvíce jsme se ale těšili na prohlídku Christ Church College, jednu z nejvýznamnějších kolejí zdejší univerzity. Její jídelnu většina z nás dobře zná z filmů o Harrym Potterovi. Během prohlídky jsme se museli chovat opravdu tiše, abychom nenarušovali právě probíhající zkoušky studentů.

A pak už jen rychle utratit poslední libry za suvenýry a hurá domů!

6. den po 23. hodině jsme přijeli před školní budovu, kde jsme se setkali s rodiči.

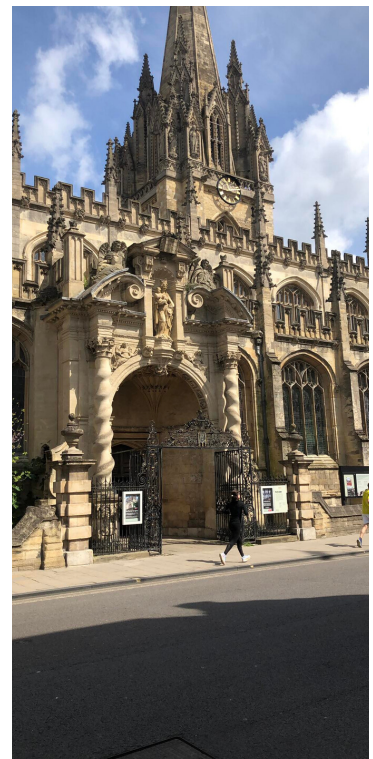
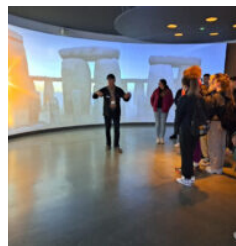
Jonáš Borovička

V článku byly použity některé části ze série zpráv z Anglie na webu školy.

zdroj: www.alik.cz/a/anglie-anduse,
www.studiumanglie.cz/duvody-pro-studium-v-anglii

Fotografie Jonáše Borovičky z Anglie

9.B

2014 - 2023

